

**แบบรายงานการประเมินความเสี่ยงการทุจริต
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔**

**สำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล
องค์การบริหารส่วนตำบลช้างทูน
อำเภอบ่อไร่ จังหวัดตราด**

คำนำ

นโยบายรัฐบาลปัจจุบันภายใต้การนำของ พลเอกประยุทธ์ จันทร์เข่า ผลักดันให้การป้องกันปราบปรามทุจริตเป็นวาระแห่งชาติ ได้กำหนดนโยบายให้ดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ 3 (พ.ศ.2560 - 2564) รวมทั้งสนับสนุนการใช้เครื่องมือการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใส การดำเนินงานภาครัฐ (Integrity and Transparency Assessment: ITA) เพื่อป้องกันปัญหาจาก การทุจริตคอร์รัปชันที่เกิดขึ้นในระบบราชการยุคปัจจุบันส่วนใหญ่ ซึ่งเกิดจากผลประโยชน์ขัดกันระหว่าง ผลประโยชน์ส่วนตัวกับผลประโยชน์ส่วนรวม ในการดำรงตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ของรัฐ / ข้าราชการ หรือที่เรียกกัน ว่า “ผลประโยชน์ทับซ้อน” จึงถือได้ว่า ปัญหาการมีผลเป็นประโยชน์ทับซ้อนเป็นการทุจริตคอร์รัปชันประเภทหนึ่ง เพราะเป็นการแสวงหาผลประโยชน์ส่วนบุคคลโดยการละเมิดต่อกฎหมายหรือจริยธรรม ด้วยการใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่การงานไปแทรกแซงการใช้ดุลพินิจในการตัดสินใจของเจ้าหน้าที่รัฐ จนทำให้เจ้าหน้าที่รัฐเกิดการละทิ้งคุณธรรมจริยธรรมในการปฏิบัติหน้าที่สาธารณะ ขาดความเป็นอิสระ เกิดความโลภในผลประโยชน์ส่วนตน ทำให้ขาดความเป็นกลางและความเป็นธรรม จนส่งผลกระทบต่อประโยชน์สาธารณะของส่วนรวมและทำให้ ประโยชน์หลักของหน่วยงาน องค์กร สถาบันและสังคม หรือชุมชน ต้องสูญเสียไปไม่ว่าจะเป็นผลประโยชน์ทางการเงิน และทรัพยากรต่าง ๆ คุณภาพการให้บริการ ความเป็นธรรมในสังคม รวมถึงสูญเสียคุณค่าอื่น ๆ ของการเป็น เจ้าหน้าที่รัฐ / ข้าราชการอีกด้วย องค์กรบริหารส่วนตำบล ช่างทุน เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีบทบาทในการขับเคลื่อนหน่วยงานภาครัฐให้บริการภายใต้กรอบธรรมาภิบาล โดยการประเมินความเสี่ยงการทุจริต จะเป็นเครื่องมือหนึ่งในการขับเคลื่อนธรรมาภิบาลเพื่อลดปัญหาการทุจริตภาครัฐ และส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในการตรวจ เฝ้าระวัง เพื่อสกัดกั้นให้เกิดการทุจริตประทุติมิชอบได้ จึงได้ดำเนินการประเมินความเสี่ยงการทุจริตในองค์กรขึ้น โดยมีสาระสำคัญของกับผลประโยชน์ทับซ้อน แนวทางการป้องกันผลประโยชน์ ทับซ้อน เพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติงานให้กับเจ้าหน้าที่และผู้ปฏิบัติงานได้รับทราบ และนำมายึดถือเป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน พร้อมทั้งหลีกเลี่ยงมิให้เกิดการฝ่าฝืนมาตรฐานจริยธรรมที่กำหนดไว้ เพื่อเสริมสร้างจริยธรรมในหน่วยงาน และยังเป็นการเผยแพร่ภาพลักษณ์ที่ดีของหน่วยงานให้เป็นที่ยอมรับของสังคม อันจะนำไปสู่ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ และก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อสังคมส่วนรวม และประเทศไทย บ้านเมืองต่อไป

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ความหมาย	1
ขอบเขตประเมินความเสี่ยงการทุจริต	1
ขั้นตอนที่ 1 การระบุความเสี่ยง (Risk Identification)	2
ขั้นตอนที่ 2 การวิเคราะห์สถานะความเสี่ยง	2
ขั้นตอนที่ 3 เมทริกส์ระดับความเสี่ยง (Risk Level Matrix)	3
ขั้นตอนที่ 4 การประเมินการควบคุมความเสี่ยง (Risk – Control Matrix Assessment)	4
ขั้นตอนที่ 5 แผนบริหารความเสี่ยง	5

แบบรายงานการประเมินความเสี่ยงการทุจริต
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔
องค์การบริหารส่วนตำบลช้างทุน

ความหมาย

ความเสี่ยงการทุจริต หมายถึง ความเสี่ยงของการดำเนินงานที่อาจก่อให้เกิดการทุจริต การขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนกับผลประโยชน์ส่วนรวม หรือการรับสินบน

ขอบเขตประเมินความเสี่ยงการทุจริต

ประเภทความเสี่ยงการทุจริต แบ่งออกเป็น ๓ ด้าน ดังนี้

๑. ความเสี่ยงการทุจริตที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาอนุมัติ อนุญาต (เฉพาะหน่วยงานที่มี ภารกิจให้บริการประชาชนอนุมัติ หรืออนุญาต ตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณา อนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘)

๒. ความเสี่ยงการทุจริตในความโปร่งใสของการใช้อำนาจและตำแหน่งหน้าที่

๓. ความเสี่ยงการทุจริตในความโปร่งใสของการใช้จ่ายงบประมาณและการบริหารจัดการ

ทรัพยากรภาครัฐ

ประเมินความเสี่ยงการทุจริต ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔

ประเมินความเสี่ยงการทุจริต ด้าน

๑. ความเสี่ยงการทุจริตที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาอนุมัติ อนุญาต
๒. ความเสี่ยงการทุจริตในความโปร่งใสของการใช้อำนาจและตำแหน่งหน้าที่
๓. ความเสี่ยงการทุจริตในความโปร่งใสของการใช้จ่ายงบประมาณและการบริหารจัดการทรัพยากรภาครัฐ

ชื่อกระบวนการ/งาน : การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม

ชื่อหน่วยงาน : สำนักงานปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลช้างทุน

ผู้รับผิดชอบ : นายเพิ่มศักดิ์ หวังพิริยะกุล ผู้อำนวยการกองช่างรักษาราชการแทนปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลช้างทุน

โทรศัพท์ : ๐๓๙-๕๑๐๑๓๒

ขั้นตอนที่ ๑ การระบุความเสี่ยง (Risk Identification)

ขั้นตอนที่ ๑ นำข้อมูลที่ได้จากการเตรียมการในสภามวลชนระดับต้น และผลการประเมินความเสี่ยงที่ระบุไว้จากผลการดำเนินงานที่จะทำการประเมินความเสี่ยงการทุจริต ซึ่งในขั้นตอนการปฏิบัติงานได้ส่งผลกระทบต่อได้แก่ สภามวลชน ในการระบุความเสี่ยงตามขั้นตอนที่ ๑ ให้ทำการระบุความเสี่ยง สภามวลชนระดับ ต้นแบบ พฤติกรรมความเสี่ยง เฉพาะที่มีความเสี่ยงการทุจริตเท่านั้น และในการประเมินต่อขั้นในความเสี่ยงในการประเมินการดำเนินงานที่ระบุไว้จะทำการประเมินต่อขั้น เนื่องจากในการประเมินการปฏิบัติงานที่ระบุไว้ไม่ได้พบความเสี่ยงหรือโอกาสเสี่ยงที่จะพบว่ามี ความเสี่ยงในเรื่องนั้น ๆ ในการดำเนินงานที่ไม่ได้อยู่ในขั้นตอนก็เป็นได้ โดยไม่ถือสำเนาว่ามีความเสี่ยงใน มาตรการป้องกันหรือแก้ไขความเสี่ยงการทุจริตในขั้นแล้ว นำข้อมูลรายละเอียดที่ส่งมาลงในประเภทความเสี่ยงเป็น Known Factor หรือ Unknown Factor Known Factor

known Factor	ความเสี่ยงทั้งปัญหา/พฤติกรรมที่ควรปรับปรุง/ควรเฝ้าระวัง/ควรติดตาม
Unknown Factor	ปัจจัยความเสี่ยงนอกสภามวลชน ประเมินการสำเนา ในอนาคต ปัญหา/พฤติกรรม ความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้น

ตารางที่ ๑ ตารางระบุความเสี่ยง (Known Factor และ Unknown Factor)

ที่	โอกาส/ความเสี่ยงการทุจริต	ประเภทความเสี่ยงการทุจริต	
		Known Factor	Unknown Factor
๑	การใช้ตำแหน่งไปดำเนินการเพื่อประโยชน์ทางธุรกิจของตนเอง โดยตรง/ใช้ตำแหน่งไปช่วยเหลือญาติสนิทมิตรสหาย/การรับผลประโยชน์โดยตรง/การรับสินบน		☒
๒	การแลกเปลี่ยนผลประโยชน์โดยใช้ตำแหน่งหน้าที่การงาน/การนำทรัพย์สินของหน่วยงานไปใช้ส่วนตัว/การนำข้อมูลอันเป็นความลับของหน่วยงานมาใช้ประโยชน์ส่วนตัว		☒

- ตารางที่ ๑** อธิบายรายละเอียดความเสี่ยงการทุจริต เช่น รูปแบบ พฤติกรรมทุจริตที่มีความเสี่ยงการทุจริตเท่านั้น และควรอธิบายพฤติกรรมความเสี่ยงให้ละเอียด ชัดเจน มากที่สุด
- ความเสี่ยงที่เกิดขึ้น หรือคาดว่าจะเกิดขึ้นสูง มีประวัติอยู่แล้ว ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่อง Known Factor
 - หากไม่เคยเกิดหรือไม่เคยมีประวัติมาก่อน แต่มีความเสี่ยงจากการพยากรณ์ในอนาคตว่า มีโอกาสเกิดขึ้นให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่อง Unknown Factor
 - หน่วยงานสามารถปรับแบบได้โดยไม่ระบุว่าเป็นประเภท Known Factor หรือ Unknown Factor ก็ได้

ขั้นตอนที่ ๒ การวิเคราะห์สถานะความเสี่ยง

ขั้นตอนที่ ๒ให้นำข้อมูลจากตารางที่ ๑ มาวิเคราะห์เพื่อแสดงสถานะความเสี่ยงการทุจริตของแต่ละโอกาส/ความเสี่ยงการทุจริต ออกตามรายสีไฟจราจร เขียว เหลือง ส้ม แดง โดยระบุสถานะของความเสี่ยงในช่องไฟสีจราจร

ความหมายของสถานะความเสี่ยงตามสีไฟจราจร มีรายละเอียด ดังนี้

- สถานะสีเขียว : ความเสี่ยงระดับต่ำ
- สถานะสีเหลือง : ความเสี่ยงระดับปานกลาง และสามารถใช้ความรอบคอบระมัดระวังในระหว่างปฏิบัติงานตามปกติควบคุมดูแลได้
- สถานะสีแดง : ความเสี่ยงระดับสูง เป็นกระบวนการที่มีผู้เกี่ยวข้องหลายคน หลายหน่วยงานภายในองค์กร มีหลายขั้นตอนจนยากต่อการควบคุมหรือไม่มีอำนาจควบคุมข้ามหน่วยงานตามหน้าที่ปกติ
- สถานะสีแดง : ความเสี่ยงระดับสูงมาก เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอก คนที่ไม่รู้จัก ไม่สามารถตรวจสอบได้ชัดเจน ไม่สามารถกำกับติดตามได้อย่างใกล้ชิดหรือสม่ำเสมอ

ตารางที่ ๒ ตารางแสดงสถานะความเสี่ยง (แยกตามรายสีไฟจราจร)

ที่	โอกาส/ความเสี่ยงการทุจริต	เขียว	เหลือง	ส้ม	แดง
1	การใช้ตำแหน่งไปดำเนินการเพื่อประโยชน์ทางธุรกิจของตนเองโดยตรง/ใช้ตำแหน่งไปช่วยเหลือญาติสนิทมิตรสหาย/ การรับผลประโยชน์โดยตรง/การรับสินบน		✓		
2	การแลกเปลี่ยนผลประโยชน์โดยใช้ตำแหน่งหน้าที่การงาน/ การนำทรัพย์สินของหน่วยงานไปใช้ส่วนตัว/การนำข้อมูลอันเป็นความลับของหน่วยงานมาใช้ประโยชน์ส่วนตัว		✓		

ตารางที่ ๒ นำโอกาส/ความเสี่ยงการทุจริต จากตารางที่ ๑ นำมาแยกสถานะความเสี่ยงการทุจริต ตามสีไฟจราจร

- สีเขียว หมายถึง ความเสี่ยงระดับต่ำ
- สีเหลือง หมายถึง ความเสี่ยงระดับปานกลาง
- สีส้ม หมายถึง ความเสี่ยงระดับสูง
- สีแดง หมายถึง ความเสี่ยงระดับสูงมาก

ขั้นตอนที่ ๓ เมทริกซ์ระดับความเสี่ยง (Risk Level Matrix)

ขั้นตอนที่ ๓ นำโอกาส/ความเสี่ยงการทุจริต ที่มีสถานะความเสี่ยงระดับสูงจนถึงความเสี่ยงระดับสูงมาก ที่เป็นสีแดงและสีส้ม จากตารางที่ ๒ มาทำการหาค่าความเสี่ยงรวมซึ่งได้จากระดับความจำเป็นของการเฝ้าระวังที่มีค่า ๑ - ๓ คูณด้วยระดับความรุนแรงของผลกระทบที่มีค่า ๑ - ๓ เช่นกัน โดยมีเกณฑ์การให้ค่า ดังนี้

๓.๑ ระดับความจำเป็นของการเฝ้าระวัง มีแนวทางในการพิจารณาดังนี้

- ถ้าเป็นกิจกรรมหรือขั้นตอนหลักที่สำคัญของกระบวนการนั้น ๆ แสดงว่ากิจกรรมหรือขั้นตอนนั้นเป็น MUST หมายถึงมีความจำเป็นสูงของการเฝ้าระวังความเสี่ยงการทุจริตที่ต้องทำการป้องกันไม่ดำเนินการไม่ได้ ค่าของ MUST คือ ค่าที่อยู่ในระดับ ๓ หรือ ๒

- ถ้าเป็นกิจกรรมหรือขั้นตอนนั้นเป็นกิจกรรม หรือขั้นตอนรองของกระบวนการนั้น ๆ แสดงว่ากิจกรรมหรือขั้นตอนนั้นเป็น SHOULD หมายถึงมีความจำเป็นต่ำในการเฝ้าระวังความเสี่ยงการทุจริต ค่าของ SHOULD คือ ค่าที่อยู่ในระดับ ๑ เท่านั้น

- ๓.๒ ระดับความรุนแรงของผลกระทบ มีแนวทางในการพิจารณาดังนี้ กิจกรรมหรือขั้นตอนการปฏิบัติที่
เกี่ยวข้องกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย Stakeholders รวมถึงหน่วยงานกำกับดูแล พันธมิตรภาคีเครือข่าย ค่าอยู่ที่ ๒ หรือ ๓
- กิจกรรมหรือขั้นตอนการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบทางการเงิน รายได้ลด รายจ่าย เพิ่ม Financial ค่าอยู่ที่ ๒ หรือ ๓
 - กิจกรรมหรือขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ผลกระทบต่อผู้ใช้บริการ กลุ่มเป้าหมาย Customer/User ค่าอยู่ที่ ๒ หรือ ๓
 - กิจกรรมหรือขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ผลกระทบต่อกระบวนการภายใน Internal Process หรือกระบวนการเรียนรู้องค์ความรู้ Learning & Growth ค่าอยู่ที่ ๑ หรือ ๒

ตารางที่ ๓ SCORING ทะเบียนข้อมูลที่ต้องเฝ้าระวัง ๒ มิติ

ที่	โอกาส/ความเสี่ยงการทุจริต	ระดับความจำเป็นของการเฝ้าระวัง ๓ ๒ ๑	ระดับความรุนแรงของผลกระทบ ๓ ๒ ๑	ค่าความเสี่ยงรวม จำเป็น x รุนแรง
๑	การใช้ตำแหน่งไปดำเนินการเพื่อประโยชน์ทางธุรกิจของตนเองโดยตรง/ใช้ตำแหน่งไปช่วยเหลือญาติสนิทมิตรสหาย/การรับผลประโยชน์โดยตรง/การรับสินบน	๒	๒	๔
๒	การแลกเปลี่ยนผลประโยชน์โดยใช้ตำแหน่งหน้าที่การงาน/การนำทรัพย์สินของหน่วยงานไปใช้ส่วนตัว/การนำข้อมูลอันเป็นความลับของหน่วยงานมาใช้ประโยชน์ส่วนตัว	๒	๒	๔

ตารางที่ ๓ นำข้อมูลที่มีสถานะความเสี่ยงในช่องสีส้มและสีแดง จากตารางที่ ๒ มาหาค่าความเสี่ยงรวม (ระดับความจำเป็นของการเฝ้าระวัง คูณด้วยระดับความรุนแรงของผลกระทบ)

ขั้นตอนที่ ๔ การประเมินการควบคุมความเสี่ยง (Risk – Control Matrix Assessment)

ขั้นตอนที่ ๔ ให้นำค่าเฉลี่ยรวม (จำเป็น x รุนแรง) จากตารางที่ ๓ มาทำการประเมินการควบคุมการทุจริตว่ามีระดับการควบคุมความเสี่ยงการทุจริตอยู่ในระดับใด เมื่อเทียบกับคุณภาพการจัดการ (คุณภาพการจัดการ สอดส่อง เฝ้าระวังในงานปกติ) โดยเกณฑ์คุณภาพการจัดการ จะแบ่งออกเป็น ๓ ระดับ ดังนี้

ดี : จัดการได้ทันทีทุกครั้งที่เกิดความเสี่ยง ไม่กระทบถึงผู้ใช้บริการ/ผู้รับมอบผลงาน องค์กร ไม่มีผลเสียทางการเงิน ไม่มีรายจ่ายเพิ่ม

พอใช้ : จัดการได้โดยส่วนใหญ่มีบางครั้งยังจัดการไม่ได้ กระทบถึงผู้ใช้บริการ/ผู้รับมอบผลงาน องค์กร แต่ยอมรับได้ มีความเข้าใจ

อ่อน : จัดการไม่ได้หรือได้เพียงส่วนน้อย การจัดการเพิ่มเกิดจากรายจ่าย มีผลกระทบต่อผู้ใช้บริการ/ผู้รับมอบผลงานและยอมรับไม่ได้ ไม่มีความเข้าใจ

ตารางที่ ๔ ตารางการประเมินการควบคุมความเสี่ยง

ที่	โอกาส/ความเสี่ยงการทุจริต	คุณภาพการจัดการ	ค่าประเมินการควบคุมความเสี่ยงการทุจริต		
			ค่าความเสี่ยงระดับต่ำ	ค่าความเสี่ยงระดับปานกลาง	ค่าความเสี่ยงระดับสูง
๑	การใช้ตำแหน่งไปดำเนินการเพื่อประโยชน์ทางธุรกิจของตนเองโดยตรง/ใช้ตำแหน่งไปช่วยเหลือญาติสนิทมิตรสหาย/การรับผลประโยชน์โดยตรง/การรับสินบน	พอใช้		✓	
๒	การแลกเปลี่ยนผลประโยชน์โดยใช้ตำแหน่งหน้าที่การงาน/การนำทรัพย์สินของหน่วยงานไปใช้ส่วนตัว/การนำข้อมูลอันเป็นความลับของหน่วยงานมาใช้ประโยชน์ส่วนตัว	พอใช้		✓	

ตารางที่ ๔ ให้นำค่าเฉลี่ยรวม (จำเป็น x รุนแรง) จากตารางที่ ๓ มาทำการประเมินการควบคุมความเสี่ยงการทุจริต โดยการวิเคราะห์จากคุณภาพการจัดการขององค์กรกับความเสี่ยงเรื่องที่ทำให้การประเมิน (ดี/พอใช้/อ่อน) เพื่อประเมินว่าความเสี่ยงการทุจริตมีค่าความเสี่ยงอยู่ระดับใด จะได้นำไปบริหารจัดการความเสี่ยงตามความรุนแรงของความเสี่ยง

ตารางที่ ๕ ตารางแผนบริหารความเสี่ยง แผนบริหารความเสี่ยงการทุจริตในการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม

ที่	โอกาส/ความเสี่ยงการทุจริต	มาตรการป้องกันการทุจริต
๑	การใช้ตำแหน่งไปดำเนินการเพื่อประโยชน์ทางธุรกิจของตนเองโดยตรง/ใช้ตำแหน่งไปช่วยเหลือญาติสนิทมิตรสหาย/การรับผลประโยชน์โดยตรง/การรับสินบน	๑. เจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลช้างทุน ต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบที่เกี่ยวข้อง ดังนี้ - ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการให้หรือรับของขวัญของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๔ - มาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ - ประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การรับ ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาบรรณของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๓

ตารางที่ ๕ ตารางแผนบริหารความเสี่ยง แผนบริหารความเสี่ยงการทุจริตในการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม

ที่	โอกาส/ความเสี่ยงการทุจริต	มาตรการป้องกันการทุจริต
		<p>๒. จัดทำหลักเกณฑ์ แนวทางปฏิบัติ กรณีที่เป็นประเด็นความเสี่ยงขององค์กร เกี่ยวกับการใช้อำนาจหน้าที่/การใช้ดุลพินิจ ของเจ้าหน้าที่ และเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้เจ้าหน้าที่ได้รับ ทราบอย่างทั่วถึง เพื่อยึดถือเป็นแนวทางการดำเนินการที่ถูกต้อง และเป็นมาตรฐานความเข้าใจตรงกันเป็นไปใน ทิศทางเดียวกัน</p> <p>๓. ผู้บริหาร ผู้บังคับบัญชาทุกระดับ ต้องตระหนักและให้ความสำคัญ รวมทั้งกำกับดูแล ตรวจสอบติดตาม มิให้ผู้ใต้บังคับบัญชากระทำการใด ๆ ในการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด เพื่อป้องกันความ เสี่ยงอันอาจเกิดจาก ผลประโยชน์ทับซ้อน</p>
๒	การแลกเปลี่ยนผลประโยชน์โดยใช้ตำแหน่งหน้าที่ การงาน/การนำทรัพย์สินของหน่วยงานไปใช้ส่วนตัว/การนำข้อมูลอันเป็นความลับของหน่วยงาน มาใช้ประโยชน์ส่วนตัว	<p>๑. จัดทำระเบียบ หลักเกณฑ์ แนวทางปฏิบัติ คู่มือ เกี่ยวกับการใช้ทรัพย์สิน ฯ และเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ ให้เจ้าหน้าที่ได้รับทราบอย่าง ทั่วถึง เพื่อยึดถือเป็นแนวทางการดำเนินการที่ ถูกต้องและเป็นมาตรฐานความ เข้าใจตรงกัน เป็นไปในทิศทางเดียวกัน</p> <p>๒. ดำเนินการเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ สร้างความตระหนักผู้เพื่อปรับทัศนคติ ปรับเปลี่ยนแนวคิด สร้าง ฐานคิดในการ แยกแยะประโยชน์ส่วนตนกับประโยชน์ ส่วนรวม ให้แก่เจ้าหน้าที่ครอบคลุมทุกระดับ</p> <p>๓. ผู้บริหาร ผู้บังคับบัญชาทุกระดับต้องตระหนักและให้ ความสำคัญในเรื่องการใช้ ทรัพย์สินฯให้เป็นไปเพื่อ ประโยชน์ต่อราชการ รวมทั้งปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี ให้แก่ ผู้ใต้บังคับบัญชา และสอดส่องดูแล มิให้เกิด กรณีดังกล่าว ทั้งนี้ หากพบว่าผู้ใต้บังคับบัญชา มีการ กระทำกรณีนี้ จะต้องพิจารณาปรับปรุง แก้ไขให้เป็นไป อย่างถูกต้องและเหมาะสมเพื่อ ประโยชน์สูงสุดต่อ ราชการ</p>